

noget afgørende om, hvorledes Lock-out Situationen vil indvirke paa Valutaen, tror jeg dog at have Lov til at sige, at det kan lige saa lidt nogen anden, idet jeg aldeles ikke føler mig overbevist om, at det, der her sker, rent valutamæssigt set betyder noget, der ikke i og for sig lige saa godt kan være heldigt som uheldigt.

Den Kamp, der her kommer til at rase, og som jeg heller ikke skal komme nærmere ind paa — en Kamp, som jeg naturligvis som enhver anden maa beklage —, kan komme til at betyde Sult og Elendighed for mange. Men gennem Sult og Elendighed kan en Valuta ogsaa forbedres, det har vi jo de mest straalende Beviser for i Tyskland, hvor man gennem denne Tilstand er kommet netop til en meget fast Valuta. Jeg maa altsaa hævde, at naar den højtærede Statsminister og den højtærede Finansminister ikke ser helt ens paa Forholdene, saa tigger der efter mine Begreber i hvert Fald ikke i det, vi i Øjeblikket befinder os i, noget, der med Sikkerhed kan siges at virke enten i den ene eller den anden Retning.

Da jeg sidst havde Ordet, tillod jeg mig at sige, at jeg med stor Glæde skulde rose socialdemokratiske Ministre, naar de gjorde noget godt. Jeg kunde lide at give den højtærede Finansminister det gode Raad altid at gaa ud fra, at et andet Parti til enhver Tid saavel som hans eget handler ud fra en alvorlig Opfattelse af en foreliggende Situation. Naar Finansministeren synes — og endda smilende — at ville insinuere, at vi fra vor Side skulde have ønsket, at den Valutalov, der er vedtaget, ikke skulde holde, ligger der heri, synes jeg, en Mangel paa alvorlig Bedømmelse af, hvordan man nu en Gang rent sagligt kan se paa en Sag. Jeg tror dog ikke, at den højtærede Finansminister vil benægte, at intet Parti mere end det konservative i Kraft af de Interesser, vi repræsenterer, er interesseret i, at den danske Kronens Stilling er saa god som muligt. Og hvis Finansministeren tænker herpaa, kan han dog ikke, hvis han da vil anse os for nogenlunde alvorlige Mennesker, tro, at vi virkelig skulde ønske . . . ja den højtærede Finansminister finder Anledning til stadigvæk at le, jeg synes ikke, der er noget at le af . . . jeg ser, at hele den ene Side af Salen finder, at disse Forhold opfordrer til Munterhed. (Stemmer: Ja, ja.) Jeg maa tilstaa, at jeg fatter ikke denne Munterhed. Jeg maa altsaa hævde, at vi er lige saa alvorlige Mænd som de smilende Herrer.

Jeg har aldrig lige saa lidt som mine Partifæller ønsket, at Valutaordningen ikke skulde holde. Vi har af saglige Grunde be-

tvivlet, at den vilde holde. Jeg ved heller ikke af, at der paa noget Tidspunkt af nogen ansvarlig konservativ Politiker er fremsat nogen som helst Udtalelse gaaende ud paa, at vi skulde nære Ønske om, at denne Ordning ikke holdt. Altsaa jeg maa hævde, at selvfølgelig haaber vi, at den holder. Det kan kun, som jeg allerede havde Lejlighed til at udtale tidligere, glæde mig, at den højtærede Minister, som selvfølgelig har visse Betingelser for paa nærmere Hold end f. Eks. jeg at kunne følge Begivenhedernes Udvikling, mener at kunne se lyst paa Situationen, og jeg haaber inderligt, at Virkeligheden maa komme til at svare til det Lyssyn.

Finansministeren (Bramsnæs): Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Er det i Anledning af Ændringsforslagene? Valutaordningen vedrører strengt taget ikke Ændringsforslagene, og det er Ændringsforslagene til Finanslovsforslaget, der nu er til Behandling.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg haaber jeg har Lov til at svare paa de Bemærkninger, der er rettet til mig.

Formanden: En Drøftelse af Valutaordningen kan finde Sted under Generaldebatten.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg skal da ikke komme ind paa Valutaspørgsmaalet, naar det ikke tillades, men skal kun sige, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard faar tilgive mig, at ikke alle er lige saa tilbøjelige til at tage ham alvorligt, som han selv er.

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.

Ændringsforslagene Nr. 115—120 til § 2 af *Finansministeren*, tiltraadte af *Udvalget*, (se Tillæg B. Sp. 667) vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 139—144 til § 3 af *Finansministeren*, tiltraadte af *Udvalget*, (se Tillæg B. Sp. 675) vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 146—152 til § 5 af *Finansministeren*, tiltraadte af *Udvalget*, (se Tillæg B. Sp. 677) vedtoges uden Afstemning.